POUTNÍK SVATOANTONÍNSKÝ

Ročník 20 Občasník Matice svatoantonínské č. 61/2018

I. kategorie - 2. místo Tereza Domanská, 7 let, Žeraviny

Vydává výbor Matice svatoantonínské pro vnitřní potřebu svých členů a dobrodinců kaple sv. Antonína nad Blatnicí.

Kategorie:

I. MŠ - 3. třída
II. 4. třída - 7. třída
III. 8. třída a starší

I. kategorie - 1. místo
Natálie Sečkářová,
9 let, Blatnička

II. kategorie - 1. místo
Radim Tomčala,
ZŠ Veselí nad Moravou,
Hutník

III. kategorie - 2. místo
Tomáš Šebesta,
ZŠ Veselí nad Moravou,
Hutník

Antonínek očima dětí a mládeže

Pro Matici svatoantonínskou bylo radostí vyhodnotit soutěž v malování 350. výročí poutního místa. Soutěže se zúčastnilo celkem 126 „malířů“ ve třech věkových kategoriích. Bylo pro nás velmi těžké vybrat tři výkresy z každé skupiny, protože všechny byly velmi zdařilé. Rovněž techniky malování byly různé - kresby tužkou či tuší, akvarely, malby temperovými barvami a také různé koláže. Hodnotíme velmi kladně, jak krásně vidí dětské oči naše poutní místo Svatý Antonínek.
Na pomoc s hodnocením a výběrem výtvarných prací jsme pozvali odborníky – Františka Pavlicu z Hroznové Lhoty a Dušana Zemana z Veselí nad Moravou.

První tři místa v jednotlivých kategoriích na straně 2, 24

Děkovali jsme za úrodu i přijatá dobrodiní

Loni vysvěcený pomocný biskup olomoucký, Mons. Antonín Basler, k nám zavítal ve své biskupské funkci hned dvakrát. Poprvé přijel na domácí pouť v den svátku svého křestního patrona a další návštěva byla o děkovné pouti.
Letošní dožínkové pouti vládlo podzimní počasí a byla doprovázena deštěm, o který jsme několik předcházejících měsíců prosili. Vyprahlá zem vsákla každičkou kapku padající z nebe. Kéž by se i slova, která při mši svaté zazněla, hluboko vstřebala do našich srdcí.

Sychravé počasí mohlo vést k nesoustředěnosti, a tak si můžeme slova biskupa Antonína přečíst pěkně v teple a pohodlí svého domova:

Milí spolubratři, milí bratři a sestry,
dnes přicházíme děkovat za chléb, nejprve chléb pozemský, který nám Pán popřává i přes různé překážky a starosti se změnami počasí a prostředí, na nichž nejednou má lidská činnost také svůj díl. Nicméně stále se jako národ máme po hmotné stránce tak dobře, jak jsme se ještě nikdy neměli. Naše země už více než 70 let neví, co je válka, která je to nejhorší, co může být. Nikdo u nás neumírá hladem, až

Petr Nedoma/Člověk a víra

Petr Nedoma/Člověk a víra

na výjimky není nikdo v ohrožení života. Je proto svrchovaně důstojné a spravedlivé, že se scházíme před Boží tváří, abychom děkovali. Boží srdce je citlivé na vděčnost, vzpomeňme na 10 uzdravených malomocných, z nichž se pouze jeden, a to Samaritán, vrátil, aby poděkoval, a Pán se podivil a řekl: ***„Nebylo jich uzdraveno 10? Kde je těch 9? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“*** S vděčností za chléb pozemský však musí jít ruku v ruce také vděčnost za chléb nebeský. V dnešním evangeliu jsme četli závěrečné verše oné mimořádné 6. kapitoly Janova evangelia, kde Ježíš po zázraku rozmnožení chleba a nasycení tisíců lidí začíná připravovat lidi na dar sebe sama, na dar Eucharistie. Jeho slova zcela určitě patří učedníkům všech dob i všech národů. Řekl: ***„Pravý chléb z nebe vám nedal Mojžíš, pravý chléb z nebe vám dává můj nebeský Otec… Já jsem ten chléb, který sestoupil z nebe a dává život světu. Chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“*** Co pro pozemský život znamená hmotný chléb (nakonec chléb je možné chápat také jako symbol všeho, co pro svůj pozemský život potřebujeme) – to pro Boží život v nás, započatý při křtu, znamená chléb eucharistický. Jistě ne nadarmo říká náš Pán v této šesté kapitole známá slova: ***„Kdo jí mne, bude žít ze mne. Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední.“*** Nikdy nebudeme dost vděční za tento nesmírný dar, ale měli bychom na to denně pamatovat. Jeden z nejvzácnějších způsobů díkůvzdání je právě mše svatá, protože při ní děkujeme nejenom ve svém jménu, ale děkujeme Otci nebeskému skrze jeho Syna, s Ním a v Něm. Proto se doporučuje, pokud povinnosti dovolí, účast i častější než jen v neděli. Je však třeba, abychom byli schopní dostat se za povrch slov a liturgického konání, abychom si byli vědomi, že nám Bůh poskytuje možnost účasti na největší události celých lidských dějin, ba dokonce, že smíme i svoje trápení spojovat s tím Kristovým pro spásu světa, že smíme jako On, jenž je pravý Beránek Boží, a spolu s Ním, brát na

Člověk a víra/Vojta Pospíšil

sebe hříchy světa, a spolu s Ním trpět a konat za ně pokání, třeba právě i takovými poutěmi, které nás něco stojí. V poslední době jsem si uvědomil další dimenzi mše svaté. Náš Pán, když šel na smrt, věděl, že musí zaplatit za hříchy všech lidí a všech dob. Kdybychom vzali jen války a vraždění a mučení lidí jen ve 20. století, systematické vyvražďování milionů v duchu marxistické ideologie vtělené do nacismu a komunismu, nejen v Evropě, v Rusku, ale i v Asii, Japonsku, Číně, 2. světová válka, vietnamská, korejská a další a další, k tomu samozřejmě vraždění nenarozených a potratový průmysl. To všechno za celé dějiny, co byly, jsou a ještě budou, měl náš Pán před očima. Není tedy divu, že se v Getsemanech potil krví a na kříži volal: ***„Bože můj proč jsi mne opustil?“*** Tato nesmírná láska, toto nesmírné utrpení, které mělo vyvážit všechny tyto nepředstavitelné viny, je také přítomno v každé mši svaté v oněch slovech: ***„To je mé tělo, které se za vás vydává, má krev, která se za vás prolévá.“ „Hle, Beránek Boží, který na sebe vzal hříchy světa.“*** Toto vše musí Pán vyvažovat svým utrpením, svou nekonečnou láskou. A my smíme k moři jeho utrpení a lásky přidat i tu svoji kapku utrpení a lásky. Tento majestát bychom měli mít před očima srdce, ale stejně tak i tu druhou stranu mince dané za naši spásu, a tou je radost a sláva vzkříšení. Tu si také nejlépe můžeme uvědomit ještě z jiného úhlu. Při proměňování zaznívá také toto slovo Kristovo: ***„Toto je smlouva nová a věčná.“*** Co to znamená? Ve Starém zákoně známe smlouvu, kterou Hospodin uzavřel s lidmi po potopě světa, pak uzavřel smlouvu s Abrahámem, s Izákem, Jákobem a konečně izraelským národem, písemně, na kamenných deskách prostřednictvím Mojžíše. Byla stvrzena na Sinaji krví obětních zvířat. Skrze proroky dává Bůh poznat, že On ji viděl a prožíval jako svatbu, kde On, Bůh, byl ženichem, a vyvolený národ – dcera siónská – nevěstou, manželkou. Tuto svatební smlouvu uzavřenou na Sinaji však Izrael svou nevěrou zrušil. Proto Bůh už skrze proroky předpovídá smlouvu novou a věčnou. Ježíšova smrt na kříži je tedy také darováním se ženicha své snoubence na 100 %, darováním se Boha církvi. A protože církev je

tvořena jednotlivými lidmi, můžeme říci, že se tedy Bůh skrze Krista daruje jednomu každému z nás, onou snoubenkou je tedy duše každého pokřtěného. Tuto smlouvu, svatební smlouvu stvrdil náš Pán svou vlastní krví, to je ta smlouva nová a věčná, o níž je řeč v proměňovacích slovech každé mše svaté. Každá mše svatá je zpřítomněním tohoto darování se Boha nám, mně, každému z nás a z naší strany je jakýmsi obnovením, zintenzivněním našeho křestního slibu – i já se ti, Ježíši, daruji a tebe přijímám. O tomto tajemství bylo celé druhé čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům. Připomenu: ***„Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil… a dále: proto opustí člověk otce i matku a připojí se ke své manželce a ze dvou se stane jeden člověk. Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.“***

Duch Svatý k nám ale promluvil i skrze 1. čtení. Slyšeli jsme, jak Jozue, nástupce Mojžíšův, poté, co po několika letech bojů obsadili zemi, kterou Bůh slíbil Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi, svolal všechny kmeny a jejich přední muže do Sichemu a postavil je před rozhodnutí: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bůžkům a modlám svých předků či okolních národů.“ Pak však zazní slovo, které je velice aktuální pro každou dobu: „Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu.“ I v dnešní době, jako v každé době určitého blahobytu, je tolik věcí, kterým lidé mohou dát přednost před Bohem, vírou a náboženstvím. Ať už myslíme hmotný prospěch, virtuální svět či vyloženě závislosti. Někteří odhodí vztah k Bohu úplně, jiní řeknou: já věřím, ale po svém. Do kostela chodit nebudu. Ano, tu volbu má každý člověk, a každý si také ponese její důsledky. Protože je jen jeden pravý a živý Bůh, ten, který poslal svého Syna na svět; ten, který nám dal poznat svoji lásku a svoji touhu po člověku; obsah víry je nám dán skrze něho, skrze Ducha Svatého a církev, o jejíchž představených řekl sám Kristus: ***„Kdo vás slyší, mne slyší, kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá.“*** Kéž bychom tedy svým jasným životním postojem: ***„Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu.“*** ukázali cestu i svému okolí a přivedli je k odpovědi, ke které se podařilo přivést lid Jozuovi: ***„Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům*** – moderním bůžkům.“ Vždyť jen Hospodin je náš Bůh. On vysvobodil nás a naše předky z otroctví hříchu, udělal pro nás tolik – dal za nás život na kříži – ***I my chceme sloužit Hospodinu, neboť jen on je náš Bůh.“*** Anebo k odpovědi, která byla v závěru dnešního evangelia: ***„Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života a my jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi ten Svatý Boží.“*** Amen.

+ Mons. Antonín Basler,
pomocný biskup olomoucký

Manželé Barvíkovi svatému Antonínu vděčí za mnohé

Ani podzimní číslo našeho občasníku nebude ošizeno o příběh ze života, kdy Bůh zasáhl skrze přímluvu sv. Antonína z Padovy.
V červenci přišel na adresu matice dopis. Už při prvním pohledu šlo rozpoznat, že pisatelem je člověk, který toho ve svém životě hodně zažil, a vyzařovalo z něj něco krásného.
List putoval napříč republikou, až z dalekých Teplic v Čechách, v reakci na článek v Katolickém týdeníku 29/2018. Ten v rámci seriálu o maticích v olomoucké arcidiecézi, které se starají o poutní místa, pojednával o Svatém Antonínku a Matici svatoantonínské. Pan Libor Barvík je muž činu a proto nelenil, sedl ke stolu a napsal krásný hřejivý dopis, který může být inspirací a povzbuzením pro nás ostatní:
„Po přečtení článku v Katolickém týdeníku – „Kdo pečuje o poutní místo nad Blatnicí" si dovoluji Vám napsat následující:
Těší nás, že dílo, které založil P. Šuránek, pokračuje. Sv. Antonín je našim přímluvcem. Bez něj nemůžeme si dnes připomenout 63 roky manželství. (přikládám článek, který jsem kdysi psal do KT) Manželka má průkaz: Matice svatoantonínská, Stuchlíková Božena, Blatnice pod Sv. Ant. č. p. 261 ze dne 18. 11. 1947 č. průkazu 575.
Dříve, když byla ještě v pořádku, tak vyprávěla, jak prodávala „cihly" na stavbu na Sv. Antonínku v Ostravě, kde byla ve zdravotní škole. Později, když musel P. Šuránek opustit „kopec", byla i za církevním tajemníkem na ONV – bláhová, myslela si, že něco vyřídí. Našim přáním je, ať Blatničané pokračují a zvelebují kopec sv. Antonína.
S pozdravem „Svatý Antoníne, vyprošuj svému dílu na Blatnické hoře Boží požehnání".

Barvíkovi

P. S. Slavnou pouť u Sv. Antonínka jsme sledovali v televizi NOE (přímí přenos 17. 6. 2018 pozn. red.) V pondělí jsem zavolal do TV NOE a ve středu už nám poslali záznam přímého přenosu na DVD."

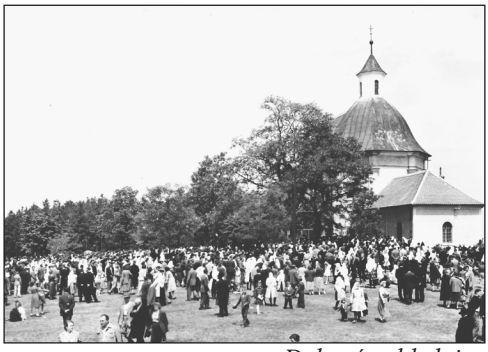
Petr Nedoma/Člověk a víra

V obálce byla přiložena i kopie článečku, který pan Barvík napsal v roce 2013 do KT a vyšel v rubrice „Bůh v mém životě“:

„Na jednu životní zkoušku nemohu zapomenout, i když je to hodně dávno. Byl jsem voják u PTP v Plzni a moje snoubenka zdravotní sestra v Hodoníně. Oba jsme byli osamělí a těšili jsme se na svatbu, kterou jsme měli mít u svatého Mořice v Olomouci. Když padlo rozhodnutí, všechno vyřídila moje nastávající. Já mohl přijet do Olomouce až v pátek, den před obřadem. V hotelu, kde jsme měli sraz, jsem se ale od recepčního dozvěděl, že všechny rezervace byly náhle zrušeny, přijede prý soubor ze Sovětského svazu.

Co dělat? Mobily jsme tehdy ještě neznali, a tak nezbývalo, než čekat na snoubenku u vlaků od Hodonína. Jenže ona zase chodila k vlakům od Prahy, míjeli jsme se. Později večer, ze strachu, že se stalo něco zlého, jsem se rozjel do Hodonína k bytné mé nastávající. Byla to hodná žena. Komunisté jí popravili jediného syna, a tak byla potom dlouhá léta bábinkou našim dětem. Tehdy mi ale nepomohla. „Copak nemáte být oba v Olomouci?“ ptala se udiveně.

Zpět mě v noci vzal kamarád na motorce. Času ubývalo, už bylo jasné, že pomoci může jedině modlitba. Úpěnlivě jsem o přímluvu prosil hlavně sv. Antonína. Pátrání začalo v původním hotelu – a hle: jiný, a hlavně svědomitější recepční mi podal dopis od mojí milé. Nechala jej tam už v pátek ráno s adresou jiného hotelu. Tak jsme se nejen našli, ale svatba přes všechny potíže začala jen s hodinovým zpožděním. Od té doby je svatý Antonín mým nejmilejším přímluvcem. Už to bude 58 roků…“

Dobová pohlednice

P.S.: O pár týdnů později přišlo další psaní. Přihláška manželů Barvíkových do Matice svatoantonínské. Paní Božena vlastně jen své členství po téměř 71 letech obnovila. Tenkrát jí bylo pouhých 14 let, ale její vstup do matice, kterou P. Šuránek zakládal, byl jistě uvážený a jeho cílům zůstala věrná. Nejprve s manželem bydleli v Hodoníně a v roce 1981 se přestěhovali do Čech. I když dlouhá léta žije mimo svou rodnou Blatnici, Svatý Antonínek nosí stále ve svém srdci a s manželem moc rádi vzpomínají na chvíle, které zde spolu prožili.

Děkujme za povzbudivá slova a krásné svědectví!
Manželům Barvíkovým přejeme a vyprošujeme
Boží požehnání a ochranu sv. Antonína Paduánského.

Zasáhl Bůh i do vašeho života? Vyslechl vaše prosby skrze přímluvu svatého Antonína z Padovy či služebníka Božího P. Antonína Šuránka? Napište nám.

S Bohem není nic nemožného

Vojta Pospíšil /Člověk a víra

Dalo by se říct, že poutní sezóna na Svatém Antonínku pomyslně začíná poutí Matice svatoantonínské, která se koná koncem května či začátkem června. Tentokrát mši svatou sloužil blatnický rodák P. František Bezděk, SDB. Salesiáni Dona Bosca, ke kterým otec František patří, se starají především o děti a mládež. Až do letošního září působil ve Fryštáku, kam během roku přijedou stovky mladých z různých míst. V kapli mají deník, kam mohou účastníci psát své duchovní zážitky a svědectví. Během své promluvy nám svědectví jedné mladé dívky přečetl. Kus odvahy a síly potřebuje každý z nás. Nebojme se odevzdat Bohu právě jako ona!

„Již od malička vyrůstám v úplné a věřící rodině. Vše bylo nádherné a bezstarostné do chvíle než jsem přišla do 1. třídy. Ten rok začalo peklo.

Jsem z chudší rodiny, kde se oblečení dědí, tím pádem jsem měla starší oblečení než ostatní. To se mým spolužákům nelíbilo, tak se mi začali pošklebovat, smát se mi a nadávat různými nadávkami. Aby toho nebylo málo, později, asi ve druhé třídě, to vyvrcholilo tím, že mi strkali hlavu do WC.

V tu dobu jsem neměla žádné kamarády. Byla jsem sama a tím pádem bez jejich podpory.

I moje vlastní sestřenka se dala na stranu zla. Jedinou podporou mi byli rodiče a sourozenci.

Chtěla jsem se dokonce i zabít. Ale asi v 6. třídě přišel člověk, který mi řekl: „Musíš být silná a odevzdat se Bohu.“ A to jsem taky udělala.

V tu dobu se mi obrátil život. Měl smysl. Měla jsem Boha, který mě utišil a neopustil v trápení.

Nepíši svůj příběh proto, abych ze sebe udělala chudáčka, ale proto, abych vám napsala, jak to zvládnout.
Jediné, co bylo důležité, bylo to, že jsem se odevzdala Bohu. Byla jsem najednou silná. A začala jsem být rázná. Celé to bylo v tom, že jsem to dovolila. Neměla jsem si ponižování nechat líbit.
A nebýt mých pár přátel, tak bych tady nebyla. Pán Bůh jim to zaplať.
„S BOHEM NENÍ NIC NEMOŽNÉHO."

Voda pro Antonínek

Zbyněk Šišpera /Člověk a víra

V minulém čísle jsme vás informovali, že se Matice svatoantonínská zapojila do celostátního projektu „ČSOB pomáhá regionům", ve kterém mohla široká veřejnost finančně přispět na vrt nové studny na Svatém Antonínku. Štědrost dárců byla obrovská a podařilo se celkem nastřádat 234 452 Kč. Touto částkou se nám podařilo zvítězit v Jihomoravském kraji a získat od ČSOB dalších 50 000 Kč. Během května a června na účet postupně přicházely menší, větší, ale i desetitisícové částky. Mnozí dárci zůstali zcela anonymní. Drželi se citátu z Bible: *„Když prokazuješ milosrdenství, ať tvá levice neví, co dělá pravice." Matouš 6,3*
Je obdivuhodné, že ti, kdo nestihli přispět v rámci projektu, zasílají své dary přímo na účet matice.
Velký dík patří obecím, které ze svých rozpočtů schválily příspěvek na obnovu pitného zdroje na Antonínku (Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Ostrožská Lhota, Louka, Lipov, Dolní Bojanovice, Nivnice, Hluk, Vlčnov, Veselí nad Moravou, Strážnice, Ostrožská Nová Ves, Boršice u Blatnice, Dolní Němčí a Uherský Ostroh).
Se samotným vrtem by se mělo začít ještě letos na podzim. Bližší informace nejsou v době uzávěrky známé.

Všem patří Pán Bůh zaplať a šuránkovské „Pán Bůh nezůstane nikomu nic dlužen"!

„Kéž Pán posiluje naše úsilí pečovat o společný domov a zvlášť o vodu, která je základním dobrem, které musí být chráněno a k dispozici všem."

Papež František

Naše pouť do obnovených poutních míst

Kolikátý poutní poznávací zájezd se letos v srpnu konal by věděli jen pamětníci. Tentokrát jsme společně vyrazili do Koclířova a Neratova. Uspořádat zájezd pro více autobusů s tím, že účastníci jsou z různých míst, vyžaduje o něco víc organizace a trpělivosti. Proto snad každý pochopí a omluví případné nedostatky a problémy. Po pouti nám přišla jedna velmi kladná reakce od poutnice z Veselí nad Moravou, za kterou moc děkujeme:

Koclířov-kostel sv. Filomeny a Jakuba St. -foto L. Mach

Neratov-kostel Nanebevzetí Panny Marie -foto L. Mach

„Konečně jsem už trochu vstřebala dojmy a zážitky z výtečné pouti do Neratova. Jen první, co mi napadlo, bylo to, že musím poděkovat za velmi dobře zorganizovanou pouť bez jakýchkoliv nejasností. A o co náročnější bylo určitě dát všechny 3 busy dohromady a nevím kolika směry je vydat na jedno místo. To jsem si uvědomila, až když jsem vyslechla lidi z jiného autobusu, kteří jeli jinou trasou; a to opravdu klaplo.

Moc dobrý pocit a velmi vzácný zážitek jsem měla i z toho, když jsem o. Stodůlku a také vás organizátorky viděla, jak nás všechny poutníky obsluhujete u jídla. Bez nějakých zbytečných slov, ale s upřímným poděkováním bych chtěla jen říct všem (a to ani nevím, kdo všechno patřil k organizátorům): Pán Bůh zaplať!

Myslím, že to vše přispělo k tomu, co jsme duchovně mohli zažít jak v Koclířově, tak i v Neratově! O to vzácnější je uvědomění si, že hodně lidí z nás poutníků se do těchto končin možná už ani nedostane z jakéhokoliv důvodu. Jak na mě tato skoro Bohapustá krajina zapůsobila? Všimla jsem si, kolik malých kostelíků bylo po cestě vystavěno, ač bylo v okolí každého jen několik málo domků! Jak silná víra tam kdysi musela být!

To je jen jeden z mnoha postřehů a zážitků, které jsem touto poutí nabyla…“

Ještě jednou díky.

Lidka V.

Jako za starých časů

Svatý Antonínek byl jednou ze zastávek 19. ročníku jízdy pod názvem Veteráni Moravským Slovácken. Při pohledu na obrázky se ani nezdá, že byly pořízeny před pár týdny. Ve stejný den si v kapli řekly své ANO tři páry snoubenců, takže tu bylo skutečně pěkně živo celý den.

Foto Stanislav Dufka

Perlička z farní kroniky - 1947:

„Největší pouť je v neděli po svátku svatého Antonína a pak dvě následující neděle. Letošní poutě byly zvlášť hojně navštíveny. Leč bohužel málo poutníků a více výletníků. Opravdové poutě zanikají. Ještě před nedávnem přicházeli poutníci ze sousedních i vzdálených farností v procesích. Nyní se používá autobusů. O letošních poutích kopec nad Blatnicí byl takřka zastaven motorovými vozidly zblízka i zdáli.“

Foto Stanislav Dufka

V Nivnici se na Antonínek nezapomíná

Během návštěvy nivnické důvěrnice paní Bártkové mne zaujal časopis Vinice Páně, který měla poležený na stole. Na titulní straně byla fotka dětí na Svatém Antonínku… Začala jsem jím listovat a byla jsem velmi mile překvapená! Jedenáct stran z třiceti pěti bylo věnováno našemu poutnímu místu. Nivničané v něm našli rozhovor s duchovním správcem Antonínku, P. Zdeňkem Stodůlkou. Mohli se dočíst zajímavosti o historii poutního místa, ale i matice. Jak bonus zde objevili i novénu ke služebníku Božímu P. Šuránkovi, kterou doplňovala řada informací o jeho osobnosti.

Časopis Vinice Páně je občasník nivnické farnosti. Čtyřikrát do roka vychází už obdivuhodných 33 let. Krásné na tom je, že je distribuován do každé domácnosti v Nivnici! Dříve narozené ročníky si při čtení mohly zavzpomínat na své poutě na Antonínek a mladší generace zase rozšířit své obzory.

Děkuji celé redakci, že i tímto způsobem šíří v Nivnici úctu nejen ke sv. Antonínu Paduánskému, ale i služebníku Božímu P. Antonínu Šuránkovi, a tím přispívá k posvěcování poutního místa na Blatnické hoře.

A na závěr přikládám článeček, ve kterém jedna farnice vzpomíná na poutě na Svatý Antonínek.

M. Špirudová

„Na pouť ke sv. Antonínkovi mám moc krásných vzpomínek.

Nejdříve jsme chodili pěšky celá rodina. Vyšli jsme ve tři hodiny ráno a dodnes si pamatuji zvláštní pocit, jít po Nivnici tak brzy, kdy všichni spali, a zažívat ten zvláštní klid jinak rušné vesnice.

Když už jsem byla starší, jezdila jsem s kamarádkou na kolech. Mladá děvčata si chodila k Antonínkovi vyprosit dobrého muže. Svatý Antonín vyslyšel naše prosby, všechny máme věřící partnery, i když v rodinách nebylo vždy všechno dobré, s důvěrou v Boha se problémy snadněji řeší.

V roce 1968, po politickém uvolnění, jsem tam byla na duchovní obnově pro ženy, před tím nic takového nesmělo být, to si KSČ dobře hlídala.

Poslední moc pěkný zážitek mám z loňského roku, kdy jsme přijeli autobusem do Blatnice a pěšky při modlitbě růžence šli na Antonínek. Bylo krásné počasí a mše svatá venku byla nádherná. Po dlouhé době jsem mohla všechny své starosti sv. Antonínovi, teď už i za své děti, vnuky a malou pravnučku, svěřit. Poděkovala jsem za dar svobody, kterou teď už bereme jako samozřejmou, ale je nutné za ni stále prosit.“

Farnice z Nivnice

Třeťáci z Nivnice na pouti před 1. sv. přijímáním u Sv. Antonínka Foto 2 x Jiří Miškar

Antonínové kolem nás

Pamětníci určitě potvrdí, že dříve bylo v každém domě zastoupeno jméno Antonín hned v několika generacích. Často se dědilo z otců na syny, takže rozeznat jednotlivé Tondy byl kumšt. Bezesporu k hojnosti jména přispěla úcta ke svatému Antonínu Paduánskému, která vzrostla po výstavě kaple v kraji. Dnes by Antoníny v dědinách kolem Blatnické hory člověk klidně spočítal. Podobná situace patrně nastala i u ženské varianty jména Antonie. O co méně je Antonín křestním jménem, o to více se stalo v našich končinách jménem biřmovacím. Například v Ostrožské Lhotě jsou všichni Antonínové už v seniorském věku. Ještě v roce 1973 dali rodiče svému synovi jméno po světci z Padovy, ale později se z rodné obce odstěhoval. Ve Lhotě se muselo na dalšího Toníčka čekat dlouhých 44 let. A jak to je třeba právě u vás?

Petr Nedoma-Člověk a víra

Za dlouhých zimních večerů se dal do „počítání“ svých jmenovců pan Peprna z Blatnice pod Svatým Antonínkem. Sčítal a sepisoval tak dlouho, až se zrodil nápad, že by se nositelé jména Antonie a Antonín při domácí pouti v den svátku sv. Antonína společně vyfotili. Příprava a realizace byla náročná, ale nakonec se se svými jmenovci vyfotil i pomocný biskup olomoucký Antonín Basler. Původní plán, že se budou Antonie a Antonínové fotit v krojích, zkrachoval. Se ztrátou jména v našich rodinách se asi vytratily i kroje a skutečná úcta k nim.

Třeba se to podaří příště. Pan Peprna je také vášnivý sběratel. A co si doma archivuje? Při svých výletech a návštěvách mu nikde neunikne obraz či socha sv. Antonína, které si ukládá do fotoalba. Rozrůstá se i jeho sbírka všeho možného, kde je vypodobena kaple.

V celé ČR žije celkem 53 794 Antonínů a 6 198 Antonií.
Zdroj: www.kdejsme.cz

Skupina poutníků už léta začíná prázdniny poutí na Velehrad

Již pošesté jsme se z Antonínku vydali společně na posvátný Velehrad. Pouť se koná na začátku prázdnin, den před slavností sv. Cyrila a Metoděje. Iniciátorem celé akce je Matice svatoantonínská.

Foto: Pavel Friedl

Před Velehradem se přidáme k zástupu putujících ze Svatého Kopečku a Svatého Hostýna a spolu s vozíčkáři slavíme po příchodu mši svatou. Někteří se vrací na noc do svých domovů, ale velká část využije nabídky ubytování a zúčastní se bohatého programu Dnů lidí dobré vůle a následný den slavnostní mše svaté.

Letos náš šlo celkem 29 a věkové rozpětí bylo skutečně široké. Nejmladší byl Toník, který se narodil v listopadu minulého roku, a zkušenějším účastníkům už pomalu táhne na sedmdesátku. Pestrost nechyběla ani v domácích farnostech jednotlivých poutníků, kteří ušli zhruba 23 kilometrů.

Foto: M. Pavelka

Rodina Pavelková z Ostrožské Lhoty. Maminka zvládá s úsměvem každý ročník poutě i s přibývajícími dětmi. Jedenkrát ji prošla i bez manžela, který musel jít do práce. Dědeček je určitě velkou posilou.

Ocenění Bílé růže

Stalo se dobrou tradicí, že během Hlavní pouti uděluje farnost Blatnice pod Sv. Antonínkem spolu s Maticí svatoantonínskou ocenění Bílá růže P. Šuránka.

V letošním roce byla oceněna paní **Jana Pilčíková z Blatnice pod Svatým Antonínkem** za celoroční výzdobu kaple a venkovního liturgického prostoru při bohoslužbách, slavnostech a svatbách.

Petr Nedoma-Člověk a víra

Druhé ocenění patřilo panu **Josefu Polehňovi z Ostrožské Lhoty**, který na Svatém Antonínku od roku 1998 vykonává službu strážce kaple.

Žen a mužů, kteří se nezištně podílejí na chodu poutního místa, je celá řada. Všem patří Pán Bůh zaplať! Tuto skupinu však může každý z nás posílit či omladit. Máme možnost rozšířit řadu strážců a žen, které udržují v pořádku toalety, pečují o čistotu kaple a zkrášlují ji nejen uvnitř, ale i v okolí. Svoji pomocnou ruku, dovednosti a radu je však možné nabídnout kdykoli, nejen při poutích či brigádě.

Velký díky patří ochotným lidem, kteří doma prohlédli svá fotoalba, šuplíky, krabice, zalovili v archivu počítače a tak mohla vzniknout v kapli malá výstavka připomínající uplynulá léta na Svatém Antonínku. Pokud jste si při její prohlídce vzpomněli, že doma také máte nějaké zajímavosti (staršího i mladšího data), nebo na ně narazíte při

úklidu a budete se chtít s ostatními o ně podělit, dejte nám vědět. Mohou se v budoucnu hodit.

Poděkování patří panu Františku Hájkovi z O. Lhoty, který ochotně vyrobil stojany na panely, a panu Stanislavu Vyskočilovi, rodáku z Blatnice, za půjčení vitrínek.

Kontakt:
Matice svatoantonínská z. s.
Blatnice pod Sv. Antonínkem 27
696 71
E-mail: Maticesvatoantoninska@seznam.cz
Mobil: 731 402 196

Tečku za Antonínovým létem udělal ohňostroj

Už čtvrtým rokem se na Svatém Antonínku konalo Antonínovo léto, kam si postupně našlo cestu velké množství účastníků, od těch nejmenších v kočárcích až po dříve narozené. Přicházeli (a přijížděli) nejen z okolních obcí, ale i vzdálenějších míst. Na samotném začátku stál skromný a snad trochu bláhový nápad pozvat na Antonínek především děti, mládež a dospělé ze Lhoty a Blatnice. Vytvořit tak místo pro setkání mezi sebou, nová kamarádství, ale také prostor pro ztišení a modlitbu. Kupodivu hned první rok, kdy se snad ani neuvažovalo o dalším ročníku, přišlo tolik lidí, že si pokračování Antonínova léta vlastně vyžádali.

Foto: Petra Šmídová

A kde má celý nápad kořeny? Ty jsou hodně hluboké! Od roku 1939 se P. Antonín Šuránek začal častěji objevovat na Svatém Antonínku. Sloužil zde mše svaté, konal promluvy pro ženy, muže, mládež, … docházely za ním i děti. Někdy to byli jednici, jindy desítky a stovky. Lidé přicházeli nejen na organizované akce, ale třeba i jen tak. V období prázdnin a během války zde P. Šuránek i bydlel.

Foto: Petra Šmídová

Na Antonínek za ním přijížděla řada poutníků, známých i neznámých. Byl zde pro každého příchozího. Lidé tenkrát měli pole a hospodářství, automobily v okolí by šly lehce spočítat, a přesto si našli pro návštěvu poutního místa čas. Dokážeme si na Antonínek najít cestu i dnes, kdy stále slyšíme, jak málo je času? Je to obdivuhodné a krásné, ale účastníci Antonínova léta si čas na návštěvu poutního místa našli. A nejen na to přijít na kopec, ale ještě byli ochotní upéct buchtu, udělat pomazánku nebo také brzo ráno nasbírat v zahrádce čerstvé ovoce a zeleninu pro všechny zúčastněné. A to je asi to, co dělá Antonínovo léto něčím specifickým. Každý účastník může být tak trochu i tvůrce celého týdne.

Program Antonínova léta 2018, který byl tentokráte inspirován historií Antonínku, uzavřela „narozeninová párty". Oslavencem bylo samotné poutní místo, které letos slaví úctyhodných 350 let. Třípatrový dort, táborák a ohňostroj byl tou nejkrásnější tečkou za celým prožitým týdnem.

Velký dík patří každému, kdo přiložil pomocnou ruku ke společnému dílu. A protože jich bylo hodně, vedoucí nevyjímaje, tak díky nebude jmenovité. Určitě by se na někoho zapomnělo.

A jak vidí prožitý týden maminka dvou malých slečen a také fotodokumenta-

Foto: Petra Šmídová

ristka Antonínova léta Petra Šmídová?

Antonínovo léto je báječně vymyšlený projekt na podobné bázi jako příměstské tábory. Má však přidanou hodnotu v tom, že se zde střetávají všechny věkové skupiny, které dobrovolně zajišťují zázemí a program od školáků až po ty nejmenší. Vše probíhá radostně a nenuceně na naprosto kouzelném duchovním místě sv. Antonína, kde příchozí zažívají i každodenní společné jídlo a podvečerní mše v kapli či pod širým nebem. Děti chodí rády za jakéhokoli počasí, protože se tu cítí vítány.

Milí členové Matice svatoantonínské z.s.,

určitě Vám neuniklo, že v letošním roce skrze nařízení EU nastaly změny v ochraně osobních údajů. Od 25. května 2018 vstoupilo v účinnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (toto nařízení bude dále označováno jen jako „GDPR").

V této souvislosti Vás informujeme, že Matice svatoantonínská z.s., IČO: 66609810, se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem 27, **zpracovává osobní údaje subjektů údajů pro svou činnost, a je tedy správcem osobních údajů** (tj. osobou, která určuje způsoby a účely zpracování osobních údajů).

Ubezpečujeme Vás, že osobní údaje, které jste nám sdělili při vstupu do Matice svatoantonínské z.s. (dále jen „Matice") vyplněnou přihláškou, jsou využívány výhradně pro účely Matice v souvislosti s evidencí členů, zasíláním časopisu a pozvánek na činnosti Matice, jíž jste členy, v souladu se stanovami.

Pověřenou osobou Matice pro dotazy týkající se zpracování a ochrany osobních údajů je Alena Skřenková, kterou můžete kontaktovat na telefonu 731 402 196, e-mailem na adrese Maticesvatoantoninska@seznam.cz nebo poštou na adrese Matice svatoantonínská z.s., Blatnice pod Svatým Antonínkem 27, 696 71.

Také Vás chceme informovat, že máte právo na přístup k informacím o zpracování svých osobních údajů, jejich opravu, výmaz, omezení zpracování, přenositelnost údajů a právo vznést námitku proti zpracování.

Vámi uvedená poštovní adresa a e-mail bude nadále sloužit ke komunikaci s Vámi jako členy Matice a doručování Poutníku svatoantonínského, zasílání informací a pozvánek Matice. Pokud je uveden Váš kontaktní telefon, může

být použit k rychlému spojení s Vámi. Datum narození poslouží ke statistickému přehledu o členské základně a bývá využíváno také pro přání starším členům k narozeninám prostřednictvím občasníku Matice. Pokud byste s některým z těchto využití osobních údajů nesouhlasili, obraťte se prosím na kontaktní osobu paní Skřenkovou.

Marie Špirudová
předsedkyně Matice svatoantonínské, z.s.

Postní duchovní obnova 2019

Všichni členové i nečlenové jsou opět zváni na postní duchovní obnovu. Duchovně nás bude doprovázet P. Pavel Lev Eliáš, OFMCap.

Místo konání: Poutní a exerciční dům Stojanov na Velehradě
Začátek: pátek 8. března 2019 – večeří
Ukončení: neděle 10. března 2019 – obědem

Strava a ubytování na celý pobyt:
- jednolůžkový pokoj 1000,-
- dvoulůžkový pokoj 900,-
- jednolůžkový pokoj s přísl. 1200,-
- dvoulůžkový pokoj s přísl. 1100,-

Možnosti přihlášení:
- Online na www.stojanov.cz
- Poutní a exerciční dům Stojanov, Salašská 62, Velehrad, 687 06 tel. 572 571 420, mobil 733 741 896
- Alena Skřenková 731 402 196

V sobotu 27. října 2018 jste všichni srdečně zváni na

DUŠIČKOVOU POUŤ.

Mši svatou bude v 16.00 sloužit P. Josef Jelínek, farář ze Vnorov.
Následuje křížová cesta.

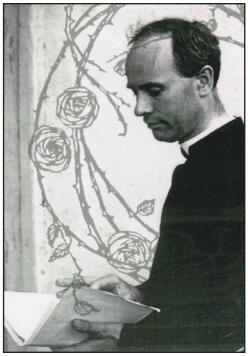
Přijďme poděkovat za vzor života P. Šuránka a prosit za nová duchovní povolání

Služebník Boží P. Antonín Šuránek zasvětil svůj život výchově kněží a zemřel v pověsti svatosti. To byl jeden z důvodů, proč se kněží od roku 2007 scházejí poblíž jeho hrobu v rodné Ostrožské Lhotě a prosí za vlastní posvěcení a nová duchovní povolání.

V tomto roce se kněží a věřící sejdou v kostele sv. Jakuba Staršího v **Ostrožské Lhotě v úterý 6. listopadu 2018**. Společná modlitba začne v 16.00 Korunkou k Božímu milosrdenství a bude následovat mše svatá a adorace. Po bohoslužbě navštívíme hrob P. Šuránka na nedalekém hřbitově.

„Kněžský život bude jistě
ustavičná modlitba,
ustavičná práce,
ustavičná oběť.
Mše svatá je
ustavičná pomoc k tomu!“

P. Antonín Šuránek

Adventní koncert

Druhou prosincovou neděli zveme srdečně všechny na adventní koncert pod názvem **Pozdraveno budiž světlo**. Písní a slovem nás potěší a obohatí Pěvecký sbor Hlahol-Tábor.

Koncert se uskuteční v neděli 9. 12. 2018 v 15.00 ve farním kostele sv. Ondřeje v Blatnici pod Svatým Antonínkem. Vstupné dobrovolné.

HLAHOL - TÁBOR

Zazní písně:

Pozdraveno budiž světlo	Jiří Pavlica/Jan 1, 4-9
Veni, veni Emmanuel	francouzská z 15. století
Vítej nám, hoste přemilý	Adam Michna z Otradovic
a další	

Pěvecký soubor Hlahol-Tábor má více jak stopadesátiletou tradici. Sbor vystupoval v mnoha městech naší republiky a zejména v posledních dvaceti letech také v Rakousku, Německu, Francii, Maďarsku, Dánsku, Švédsku a Velké Británii. Za dlouholetou činnost byla sboru udělena medaile Ministerstva kultury ČR a v rámci Jihočeského kraje Umělecká cena za rozvíjení a obohacování kultury a reprezentaci v zahraničí. V repertoáru sbor vychází z tradic české hudby, studuje skladby českých i zahraničních hudebních skladatelů v širokém spektru slohových období a hudebních žánrů.

Vychází jako občasník.
Redakční rada: Marie Špirudová, Kozojídky
Alena Skřenková, Ostrožská Lhota
Mgr. Veronika Cenková, Blatnice p. Sv. Ant. textová úprava

Příspěvky, návrhy a připomínky zasílejte na adresu:
Alena Skřenková, Ostrožská Lhota 423, Marie Špirudová, Kozojídky 122
E-mail: maticesvatoantoninska@seznam.cz
www.antoninek.cz
facebook: farnostblatnice
Poutníka svatoantonínského pro svou potřebu vydává a rozšiřuje Matice svatoantonínská
Číslo účtu 189031520/0300
Tisk : Tiskárna Sukupovi, Strážnice, tel.: 518 334 153, e-mail: tisk@tisk-sukupovi.cz
ŘÍJEN 2018

II. kategorie - 2. místo Rebeka Margetíková, ZŠ Veselí nad Moravou, Hutník

II. kategorie - 3. místo
Adriana Juránková,
ZŠ Veselí nad Moravou, Hutník

I. kategorie -3. místo Nela Hrbáčová, 9 let, Blatnička

III. kategorie - 3. místo Diana Trněná, 14 let, (linoryt)
Ostrožská Lhota

III. kategorie - 1. místo Johanka Ilčíková, 16 let, Dubňany

Společné foto Antonií a Antonínů na pouti 13. 6.

Člověk a víra foto Petr Nedoma